

Hotelové zrcadlo

Lenka Filipová

Jsem zrcadlo na prázdné stěně
Jsem sběratel všech krásných lidských tváří
Jsem galaxie v pasti, na které nápis "Hotel" září
Kdo byl v tomhle pokojíku
Ponořil svou tvář do mých hlubin a zůstal v nich
V zrcadlovém úkrytu
A na druhé straně světla je tu stále ta holka
Kterou opustili všichni
Ti, které ona opustila
Tak všem píše pohled
Číšník jí dal prášky a řekl
"Na nikoho neber vohled"
Chlápek s kufrem digitálek
A pak herec, co se učí roli
Revolver k spánku si náhle přiloží
A já s úsměvem říkám

Dál, dál, dál, dál
Dívám se do lidských duší
Jenom dál, dál, dál, dál
Dívám se do lidských duší

V každém zrcadlovém světě
Žije tvůj zrcadlový dvojník bez masky
A když letmo zahlédne tě, řekne
"Klidně hraj tu komedii svou dál"

Jsem zrcadlo na prázdné stěně
Kdysi čiré a krásně naleštěné
Na hladině mám i pár prasklin
Jak tu slepnu počtem očí
Vzpomínám na karbaníka, co měl tisíc balíčků karet
A všechny si je potom nehtem cinkl
A se zrcadlem o svou duši hrál, hrál, hrál, hrál...

Psali po mně rtěnkou vzkazy
Zůstali ve mně navždy nevinní a nazí
Žijou lásku za zrcadlem
Ikdyž na sebe zapomněli
Tak pojď blíž a skloň svou hlavu
Nacvič si svůj nový úsměv a pak sbohem
Ztrať se klidně v davu
Ať jdeš, kam jdeš, stejně jsi tu se mnou
Dál, dál, dál, dál
Stejně jsi tu se mnou
Dál, dál, dál, dál...